

פני עין חמד

יוצא לאור ע"י בית הכנסת שכונת "עין חמד" - מכללת ציון

פרשת פי תצא - יצר הרע

הצלחה בגורר

יצחק אריאל בן טובה חגי חיים וב"ב
 שמאל אימן בן אסתר זרי שגית בת רותי
 מאיר ישראל בן רחל ברכה- יראת שמים
 ליאור יהושע סומך וב"ב גלית בת מסודי
 יהודה אריה בן רחל ברכה ארז בן שושנה
 רונן אברהם וב"ב קסירר אפרים וב"ב
 רחל ברכה בת פדילה דליה משפ' שטרית
 נעם יצחק בן רחל ברכה רינה בת סימי וב"ב
 יוסף ליאור בן דליה אפרת- הצלחה בכל העניינים
 י.מ.ש כדורי אקבלי יוסף חיים בן נסכה
 שולמית ומרדכי חיים דויטש וב"ב
 עמית בן אהרון וב"ב רז דוד בן לאה וב"ב

זיווג הגון וכשר במהרה

אורן חיים בן אלן אסתר רונית בת סימי
 תרצה בתיה בת ימנה נינט יוסף בן רוחמה
 אילן בן ג'ולייט יפית שרה בת ג'ינה
 דרוור בן סופיה אנאל חביבה בת שולמית
 מיטל בת מלכה מאיר בן שרית ואליהו
 טליה עדן אסתר בת שולמית נעם בן שרה
 שירי ימנה בת שולמית דוד עומרי בן יהודית
 שושנה שירה בת סילביה שמעון בן שולמית
 סיון רבקה בת אלן אסתר עמית בת טובה
 אברהם גורג'י בן דליה אפרת אורן בן נעמי

זרע קודש בר קיימא

גלית בת מסודי אליהו דרר בן ימנה
 אילנה בת רוחמה שמואל אימן בן אסתר זרי
 סיון בת אסתר רחל מרים בת יהודית
 דניאל בן שרה ואושרית בת שושנה
 נעמה בת יפה דגנית בת שושנה
 אסף בן סופיה עמית בת טובה
 מיטל בת שושנה נתנאל בן ג'ינה

רפואה שלמה

מאיר ישראל בן רחל ברכה יצחק בן עזרא
 ימנה ניזרי בת סטה- בריאות ואריכות ימים
 מרדכי ניזרי בן פרח- בריאות ואריכות ימים
 מאיה בת עדי דליה אפרת בת נעימה
 סימי בת סוליקה מיכאל יהודה בן מרים
 אורן בן אסתר דינה בת מזל
 נעם יצחק בן רחל ברכה נעמי בת רחל
 שירה שילת בת אורלי אפרים בן שרה
 לביא ישראל בן תמר חיה אסתר בת סוליקה
 מוריה בת רחל ברכה נחום בן כיריה
 יהודה אריה בן רחל ברכה ישראל בן חווה
 יפה בת שרה-הצלחה ורפואה רחל בת זוהרה
 משה בן נדימה עינת בת רחל ברכה
 רפאל משה בן רחל יצחק בן פנינה
 רחל ברכה בת פדילה דליה יצחק בן רבקה
 רונית בת סבריה קסנש בת דגטו
 יצחק בן חנון רפאל אבידן בן תקווה
 אליהו בן רחל בנימין בן ברכה
 אלן אסתר בת שרלוט נעימה בת שרה
 יהודה לייב בן אסתר מלכה
 נעם אלימלך בן אושרית- רפואה שלמה ובריאות
 איתנה
 יהודית אסתר פראדל בת חיה- בריאות ואריכות ימים

וצבא לכאן?

נראה לבאר זאת על פי מה שמובא ברש"י בהתחלת הפרשה בענין אישה יפת תואר- "לא דיברה תורה אלא כנגד יצר הרע". התורה בפרשתנו מדברת על מלחמה מסוג אחר, מלחמה רוחנית כנגד יצר הרע ותופעות רוחניות שליליות בפרט ובכלל. התורה פותחת במלחמה רוחנית פנימית שמתרחשת בתוך האדם עצמו, כנגד יצריו ותאוותיו, כפי שמתבטאת בפרשת אשת יפת תואר. לאחר מכן יש התמודדות עם בעיה של שלום בית: אישה אהובה ואישה שנואה. זה יכול להיות גם כשמדובר באותה אישה שלפעמים היא אהובה ולפעמים שנואה. אח"כ התמודדות עם בן סורר ומורה.

יש תופעות חברתיות שליליות, לדוגמא: הוצאת שם רע על נערה מאורסה, פיתוי נערה, הלנת שכר ועוד. בסוף הפרשה כתוב על מלחמת עמלק, מצוות מחייבת עמלק וזכירת מעשה עמלק. נמצא שפרשתנו מדברת על מלחמה מסוג אחר: מלחמה רוחנית שהיא חשובה לא פחות ממלחמה פיזית. התורה מלמדת אותנו שהמלחמה הרוחנית היא המלחמה האמיתית. היא נמצאת בתוכינו, בנפשנו, בבתינו, בילדינו ובנוער שלנו. חז"ל אמרו: "איזהו גבור? הפוכש את יצרו" (פרקי אבות ד,א). גבורה אמיתית היא לאו דווקא מול האויבים מבחוץ אלא מול היצרים השליליים ונורמות חינוכיות וחברתיות שלוקות בחסר ומול עוולות חברתיות ומשפחתיות.

בברכת שבת שלום

הרב אליהו חיים פנחסי שליט"א חבר הרבנות המקומית מבשרת ציון

התורה נותנת לנו הוראה ברורה כיצד להתנהג במחנה: "וּנְשַׁמְרֶתָּ מִכָּל דְּבַר רָע" (דברים כג, י), "וְהָיָה מִחֲנִיךָ קְדוֹשׁ וְלֹא יִרְאֶה בְּךָ עֲרֹת דְבַר" (דברים כג, טו). חז"ל למדו מכאן שיש להיזהר מלשמוע דברים רעים ולשון הרע ושלא להרהר הרהורים אסורים.

השורש של המלחמה החיצונית הוא ההתמודדות במלחמה הרוחנית הסובבת אותנו בכל התחומים והמישורים. הכל מתחיל ממה שקורה בתוך נפשינו פנימה. כאשר האדם מתגבר על יצריו ותאוותיו השליליים, בסופו של דבר הוא יוכל להתמודד בצורה טובה עם בעיות בשלום בית וחינוך הילדים. מתוך כך ניתן יהיה להתמודד עם בעיות חברתיות וחינוכיות, אלימות ועוולות חברתיות ומשפטיות. הכל יבוא על מקומו בשלום.

הפרשה פותחת בעניין מלחמה ואשת יפת תואר ומזכירה עוד שלוש פעמים לפחות את עניין צבא ומלחמה. א. "כִּי תֵצֵא מִחֶנֶה עַל אֹיְבֶיךָ וּנְשַׁמְרֶתָּ מִכָּל דְּבַר רָע" (דברים כג, י). ב. "כִּי יִקַּח אִישׁ אִשָּׁה חֲדָשָׁה לֹא יֵצֵא בְּצֶבֶא וְלֹא יַעֲבֹר עֲלָיו לְכָל דְבַר נְקִי יְהִי לְבֵיתוֹ שָׁנָה אַחַת וְשָׂמַח אֶת אִשְׁתּוֹ אֲשֶׁר לָקַח (דברים כד, ה) ג. "זָכוֹר אֶת אֲשֶׁר עָשָׂה לְךָ עֲמֶלֶק בְּדַרְךָ בְּצֵאתְכֶם מִמִּצְרָיִם. תִּמְחָה אֶת זֵכֶר עֲמֶלֶק מִתַּחַת הַשָּׁמַיִם לֹא תִשְׁכַּח" (דברים כה, יז, יט).

הדבר תמוה, למה ראתה התורה לפצל את פרשיות המלחמה והצבא לשתי פרשיות שונות, שופטים וכי תצא? הרי פרשת שופטים עוסקת בסדרי ממשל ועניינים לאומיים אחרים כולל ניהול מלחמה וצבא, מי פטור מצבא ומי חייב וכו'. לכאורה, היה צריך לרכז את כל ענייני המלחמה והצבא בפרשת שופטים מכיוון שפרשת כי תצא עוסקת במצוות רבות במגוון תחומים שקשורים לפרט ומה עניין מלחמה

צפני לבת

ע"פ	כנסת לבת צאת לבת	ריבון חס
י"ט	18: 18 - 19: 29	20: 14
ת"א	18: 36 - 19: 26	20: 11
מ"ט	18: 37 - 19: 28	20: 13
כ"ב	18: 37 - 19: 27	20: 12

להצלחת דביר בן נלי רחל
זש"ק, פרנסה טובה ובריאות איתנה לאליהו ניזרי בן ימנה וגלית בת מסודי
להצלחת ולרפואת אברהם גורג'י בן דליה אפרת וב"ב והצלחת יוסף ליאור בן דליה אפרת וב"ב
לע"נ הצדיק ר' חיים אבישלום כהן פרחיה בן בלנקה זצ"ל

העלון מוקדש לעילוי נשמת משה בן גורג'יה ז"ל
לרפואה שלימה לנוריאל בן אסתר
לרפואה שלימה לאיידה חיה בת אסתר וליילד אלחנן רפאל בן איריס וליילד אורי חיים בן שלי

שואל ומשיב בהלכה - סליחות - חלק ג'

על מה צריך להקפיד כשאומרים סליחות?

Ice ?

תשובה ?

הלן סיכום ההלכה מפי ר' אליהו חיים פנחסי, רבנות מקומית מבשרת מתוך ספרו 'הכשרות למעשה':

אם אין זמן לומר גם תיקון חצות וגם סליחות - תיקון חצות קודם לסליחות ואפילו לתלמוד תורה. לכן, אדם שקם לפני עלות השחר, יקדים לומר תיקון חצות גם אם יפסיד בכך אמירת סליחות.

אין לומר וידוי יותר מפעם אחת, אפילו לא בשני נוסחים שונים. לכן, כשאומר תיקון חצות לפני סליחות, לא יאמר וידוי בתיקון חצות אלא רק בסליחות. כמו כן, אם אמר סליחות או תיקון חצות אחרי חצות הלילה, ואחר כך אומר 'קריאת שמע שעל המיטה', לא יאמר בשניהם וידוי, מכיוון שאדם שאומר וידוי פעמיים - הוא ככלב השב אל קיאו. מקורות: בא"ח וישלח י"ג, שער הכוונות דף נ"א.

תלמידי חכמים ומלמדים - גם הם צריכים להתאמץ לומר סליחות עם הציבור. ראוי שיישנו מוקדם כדי שלא יפגעו בלימוד תורה או בהעברת שיעור לתלמידיהם וכו'. מקורות: רמ"א י"ד רמה סי' י"ז.

תלמידי חכמים ובחורי ישיבות שרגילים לעסוק בתורה עד שעה מאוחרת בלילה, ואם ישכימו באשמורת הבוקר לומר סליחות, יש חשש שיתבטלו מסדר לימודם ביום, ישתדלו לומר סליחות בציבור אחרי חצות הלילה. אם הם לא מוצאים מניין לאמירת סליחות אחרי חצות הלילה, ישתדלו לכל הפחות לקום לסליחות בימי שני וחמישי. בנוסף, יתאזרו בכל עוז לקום ולהשתתף עם הציבור באמירת סליחות ותחנונים בעשרת ימי תשובה.

המשכים לומר סליחות באשמורת הבוקר, צריך להיזהר שלא ינום ולא ישן בתפילת שחרית, ובפרט בקריאת שמע וברכותיה ובתפילת שמונה עשרה. במיוחד אם הוא מניח תפילין, שאסור לישון בהם או להסיח דעתו מהם מפני קדושתם. מי שלא נזהר בזה יצא שכרו בהפסדו. כלל גדול אמרו בעבודת ה': לשמור קודם את העיקר ורק אח"כ להוסיף בחסידות, ולא לזלזל בעיקר ולקיים רק את התוספת. אם הוא לא יכול להיזהר בזה, עדיף שיאמר סליחות לפני תפילת מנחה או בחצות הלילה, כדי שיוכל להתפלל שחרית עם תפילין כראוי.

החי יתן אל ליבו בזמן אמירת הוידוי והסליחות, לבדוק ולפשפש במעשיו ולחזור בתשובה שלימה, ולהוסיף מצוות ומעשים טובים, בהתקרבו ליום הדין, שאז שוקלים זכויותיו ועוונותיו של כל אדם.

אחרי שסיימו לומר סליחות, יאמרו קדיש 'תתקבל' אפילו אם מתפללים תפילת שחרית מיד אחרי הסליחות. אם היו עשרה שאמרו סליחות, ואחד מהם יצא מבית-הכנסת לפני אמירת הקדיש, לא יאמרו קדיש תתקבל ללא עשרה אנשים בביה"כ.

כחה של תפילה

אנחנו נמצאים באמצע חודש אלול. אף אדם לא יודע מה ייגזר עליו בשנה הבאה עלינו לטובה. אבל דבר אחד ברור, בכוח התפילה ניתן לשנות את הגזירות. הרה"ג ר' גואל אלקריף סיפר: ר' קלמן, ניצול שואה שהגיע מהונגריה סיפר לי: "בשנים הראשונות של מלחמת העולם השנייה המצב של יהודי הונגריה היה טוב מהמצב של היהודים בשטחי הכיבוש הגרמני. הונגריה לא נכבשה על ידי הגרמנים וחינו כמעט כרגיל. בשנת ה'תש"ד הצבא הגרמני פלש אליה. אדולף אייכמן ימ"ש ריכז את המעבר לגטאות ומשם ברכבות לאושוויץ".

"היינו כשבע מאות ילדים ונערים באושוויץ. ביום כיפור הגרמנים ימ"ש לקחו קרש ונעצו אותנו בקיר. את מי שהיה בגובה של הקרש - הפנו ימינה, לחיים. את מי שהיה נמוך ממנו הפנו שמאלה, לתאי הגזים. הילדים הגבוהים שרדו. הגבוליים ניסו לעמוד על קצה האצבעות ולהגביה את עצמם. היו הרבה ילדים נמוכים שנשלחו לתאי הגזים. הם מסרו את נפשם על קידוש ה' יתברך.

"אנחנו, חמישים ושניים ילדים, היינו בקבוצה האחרונה. התחלנו לומר בזעקות שבר ובבכיות נוראות: 'שיר למעלות אָשָׂא עֵינֵי אֶל הַהָרִים מֵאֵין יָבֵא עֲזָרָי' (תהילים קכ"א, א). ראינו בעינינו את קבוצות הילדים שלפנינו שמסרו את עצמם על קידוש ה'. הגיע תורינו. כבר הכניסו אותנו לתאי הגזים. לפתע התברר לגרמנים שנגמר להם הגז!"

"שיהיה ברור: היינו כבר בתוך תאי הגזים! מה הוציא אותנו משם? התפילה! הזעקות והבכיות, התפילה האמיתית שבוקעת מעומק הלב. כשהגרמנים ראו שהגז נגמר - הם פקדו עלינו לחזור למחנה וכך ניצלנו. צא ולמד", ר' קלמן סיים, "מה כוחה של תפילה שנובעת ממעמקי הלב". ר' קלמן גר בנתניה והיה הגבאי בבית הכנסת של האדמו"ר מצאנז. הוא נפטר אמנם בגיל צעיר יחסית, אבל זכה להקים משפחה לתפארת.

עושה אירוע שמחה באולם שמחות וברצונך להפוך אותו לכשרות "מהדרין-גלאט?"

צוות משגיחים תלמידי חכמים ידאגו לכך בכל איזור בארץ. ההשגחה החל מזמן אספקת הבשר ועד למנה האחרונה. בפיקוחו של הרב אליהו חיים פנחסי שליט"א 052-6329144 (הנייד באישור ועדה רוחנית)

מינויים

לקבלת העלון חיינם במייל מדי שבוע, יש לשלוח בקשה למייל

PnineEH@gmail.com

הקדשת העלון

ניתן להקדיש את העלון לעילוי נשמה, רפואה שלמה, הצלחה, זיווג הגון, חזרה בתשובה וכו' נא לפנות לליאור בטל' 052-7652084

כתובת המערכת: עבור ליאור עצמון, רח' הבושם 26 ת.ד. 83375. מבשרת ציון. מיקוד 9076926

לשאלות בהלכה

נא לפנות לרב אליהו פנחסי בטל' 052-6329144 (הנייד באישור ועדה רוחנית)

אם ראשונים כמלאכים - המקבל הרב משולם שרגא פייבוש היילפרין זצ"ל

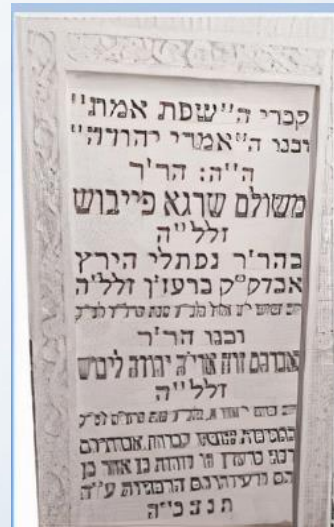
המקובל הגאון הרב משולם שרגא פייבוש היילפרין זצ"ל - נולד בשנת ה'תק"ע (1809) בברזאן. דור עשירי לרבינו המהרש"ל, ובן אחר בן לרבינו אלחנן מבעלי התוספות. אימו ע"ה היתה מצאצאי הרה"ק רבי משולם פייבוש מזבריז (מח"ס 'יושר דברי אמת'). כבר כשהיה צעיר לימים הפליא את כל רואיו בתפיסתו המהירה ובכח זכרונו העצום. בור סוד שאינו מאבד טיפה. שקידתו והתמדתו היו לשם דבר. הוא עשה חיל בלימודיו ועלה מעלה במעלות התורה והיראה.

כשהיה נער נהג בפרישות ובחסידות. לאחר נישואיו המשיך לשבת באהלה של תורה, כשהוא מוסיף התמדה על התמדתו ופרישות על פרישותו. לאחר שמלאו לו עשרים שנים, ולאחר שמילא את כריסו בש"ס ופוסקים, אביו התחיל ללמדו קבלה. תוך זמן קצר רכש בקיאות עצומה בזוה"ק ובכתבי האריז"ל. הזוהר הקדוש וכן שמונת השערים ושאר כתבי האריז"ל היו שגורים על לשונו, ובהם הגה יומם ולילה.

לאחר פטירת אשתו, נישא בשנית וגר מספר שנים סמוך לשולחן חותנו ברופשיץ. בשנת ה'תר"ה (1844) לאחר פטירת אביו, התחיל לשמש ברבנות בברזאן. אולם, קמו לו מתנגדים - בעיקר נגידי הקהילה. הם הצליחו להורידו מכסא הרבנות. רבינו נשאר שם והמשיך להנהיג את עדת החסידים. לאחר זמן חזר למקומו ברבנות בברזאן. כל עבודתו הקדושה של רבינו היתה בהסתר ולימוד התורה היה ללא פניות.

עורר פעמים רבות את תלמידיו ושומעי לקחו אודות מעלותיה העצומות של מצות הצדקה. כל עני ובעל מכאוב היה הולך לבית הרב ויוצא עם נדבה הגונה. היה מפריש חומש מממונו ומחלק לעניים. האיר פנים לכל אדם. בעל רוח-הקודש. נפטר ב-י"ט אלול ה'תרל"ו (1876). חי כ-67 שנים. ציונו בברזאן. בנו, רבי אברהם זרח אריה יהודה ליבוש, מילא את מקום אביו.

אביו: הגאון המקובל ר' נפתלי הירץ (אב"ד ברזאן. היה מהחבורה הקדושה של ה'חזזה מלובלין').
נשותיו: מרת חיה לאה ליפשיץ (זיווג ראשון - בת הגה"ק ר' חיים ליפשיץ אב"ד בברקא). מרת חנה (זיווג שני - בת הרה"ק רבי אשר ישעיה רובין מרופשיץ).
מרבנותיו: אביו, הגאון ר' נפתלי הירץ, האדמו"ר ר' אשר ישעיה רובין מרופשיץ (מח"ס 'אור ישע'), האדמו"ר מרן רבי שלום רוקח מבעלזא, הרה"ק רבי אריה לייב ליפשיץ מווישניצא (אריה דבי עילאי), הגה"ק ר' אברהם דוד מבוטשאטש (מח"ס 'דעת קדושים'), הרה"ק ר' שמעון ליקובר מירוסלב, הרה"ק ר' יהודה צבי אייכנשטיין מראזלא, הרה"ק ר' מאיר לייפר מפרמישלאן, ור' חיים מצאנז (ה'דברי חיים').
ילדיו (מזיווג ראשון): ר' חנניה יוסף, מרת טשארני (נישאה לר' יעקב יעקבא היילפרין אבד"ק סוקוליבקה, מח"ס 'יעקב לחוק' על חוק לישראל).
ילדיו (מזיווג שני): רבי ישעיה אשר (נפטר כבן 18 שנים בלבד) ורבי אברהם זרח אריה יהודה ליבוש. **מספריו:** ישפת אמת - חידושי תורתו.

בהקדמה לספר 'אמרי יהודה' סיפר בנו, הגאון רבי אברהם זרח אריה יהודה ליבוש: "בשנת ה'תרכ"ז ליל יוה"כ אחר חזרת הספרים לארון הקודש עמד אבי ומורי על רגלי, ופתח ואמר ברוב בכיה: 'למען יזמרך כבוד ולא ידם ה' אלקי לעולם אודך' (תהילים ל, יג). יש ב' בחינות שבהם מודים ומשבחים לקב"ה: האחת על הטובה, בעת שהקב"ה משפיע חסדים טובים לאדם בעושר וכבוד, אז ההודאה והברכה לקב"ה מרוב טוב, והשניה על הרעה ח"ו ביסורים של אהבה שהוא מיתת בני רחמנא ליצלן, ובכל מה דעביד רחמנא לטב עביד וצריך האדם לקבל באהבה ודום לה' וכמו שנאמר באהרון: 'ידים אהרן' (ויקרא י, ג) - שלא הרהר אחר מידותיו של הקב"ה וקיבל הכל באהבה ושמחה". רבינו הוסיף ואמר: "מכה אחת עוד נוכל לסבול. אבל לא שתיים, לשני מכות אין לנו כוח". בשעה שאמר את הדברים לא הבינו החסידים כוונת ופשר דבריו ולמה ירמזו דבריו ומדוע הזכיר את אהרון על פטירת שני בניו ואמר שרק מכה אחת יוכל לסבול.

כעבור מספר חודשים, ביום א' של חנוכה, שני בניו חלו: הגאון ר' ישעיה אשר והגאון ר' ליבוש. שניהם חלו במחלה קשה ומסוכנת רח"ל והגיעו עד שערי מוות. לבסוף נפטר בנו ר' ישעיה אשר אחיו, ר' ליבוש כתב עליו - 'אחי הגדול ירא ה' מו"ה ישעיה אשר ז"ל שהיה בן שמונה-עשרה שנים ונפטר ב-ח"י טבת ד'תרכ"ז', ובנו רבי ליבוש התרפא ב"ה לגמרי ממחלתו ועוד האריך לאחר מכן לחיות עוד שנים ארוכות. אז ראו הכל בחוש כי דברי רבינו נאמרו ברוח הקודש בליל יוה"כ לאחר שחזה את אשר יארע לשני בניו הקדושים לאחר זמן, והקדים רפואה למכה בתפילה שעשתה מחצה.

לפני פטירתו, קרא לבנו וציווה עליו כי כמו שבחיי חיותו הידר מאוד במצוות הכנסת אורחים וביתו היה תמיד פתוח לרווחה, כך רצונו שגם אחרי מותו פתח האוהל שעל ציון קברו יהיה פתוח בכל עת ולא ינעלו אותו. בנו הקפיד מאוד לקיים את צוואת אביו בכל עת. למרות ששומר בית החיים היה בא אליו בטענות שלכבוד הצדיק הוא דורש שהאוהל יהיה סגור על מנעול ובריח כדי שרועי הסביבה לא ינהגו במקום מנהג ביזיון, עם כל זה לא הסכים שינעל את השער והשגיח שתמיד יהיה פתוח לרווחה לכל מי שרוצה, כרצון אביו הקדוש.

פעם כשנכנס בבוקר לבית המדרש, סיפר למקורביו כי פלא הוא בעיניו שאביו הקדוש התגלה אליו בחלום ופנה אליו בתרעומות על אשר לא הטיב להשגיח שלא ישימו מנעול על אוהל קברו. יום קודם לכן השומר התקין מנעול על הפתח, ואיש אחד שרצה להיכנס לשם נמנע מזה. רק יצאו הדברים מפיו ואחד מהנוכחים נפל והתעלף.

לאחר שהעירו והשיבו את נפשו סיפר בהתרגשות שאצלו קרה הסיפור. מנהג קבוע לו ביום הזיכרון של הוריו, כשבא להשתטח על קברם ולהדליק נרות, הוא ניגש אחר כך להשתטח גם על ציונו של רבינו ומדליק שם כמה נרות. אתמול חל היארצייט של אביו ובא כמנהגו לבית החיים. כשרצה להיכנס לאוהל, מצא אותו נעול.

מכיוון שהיה עיף ויגע, התעצל לטרוח וללכת לבקש מפתח בעיר ולשוב לאחר מכן אל האוהל. הוא ביטל ממנהגו ולא הדליק נרות על ציון הצדיק. לאחר מכן התברר שהשומר התקין מנעול בלי רשות והסכמה. היה זה פלא לעיני כל עד כמה צדיקים יודעים מה קורה בעולם הזה ורוצים בהמשך קיום מצוות ומעשים טובים.

ויתור והצלה

כנראה מה שבלבל אותי היה שבאותו רגע רכבים לא עברו שם. בדרך כלל רכבים רבים עוברים שם, ואי אפשר לא לשים לב לאור של הרמזור.

כעבור שניות ספורות רכבים רבים הגיעו לשם תוך כדי שהם נוסעים במהירות. במהלך ההליכה בכביש שמעתי צפירה של רכב לעברי.

באותו הרגע הבחנתי לראשונה שאני עובר את הכביש כאשר הרמזור הוא אדום ובשלושת הנתיבים יש מכוניות שנוסעות במהירות גדולה.

לא ידעתי מה עדיף לעשות - האם לחזור אחורה או ללכת מהר יותר כדי לעבור את הכביש. בהתחלה התחלתי ללכת במהירות כדי לעבור את הכביש.

לאחר שניה הבחנתי שאני נמצא במצב סכנה. אם אני אמשיך ללכת בכביש, ככל הנראה הרכבים לא יספיקו לבלום בזמן ואני עלול להיפגע.

הסתכלתי מה קרוב יותר. הבנתי שעדיף לי לשוב על עקבותיי לאחור, ואכן התחלתי ללכת אחורה תוך כדי שאני מתפלל לבורא עולם שיציל אותי מהמצב אליו נקלעתי.

כשחזרתי לאחור, נהג שנסע באותו נתיב זיהה ברגע האחרון שיש הולך רגל שעובר שם. מכיוון שהוא חשש לפגוע בי, הוא לחץ על דוושת הבלם בצורה חזקה.

הנהג חשש ככל הנראה שהוא לא יספיק לעצור, ולכן הוא היטה את ההגה לכיוון העמודים שנמצאים בצידי הכביש. הרכב נעצר תוך כדי שהוא נחבל קשות, אבל הנהג ברוך ה' יצא בריא ושלם.

הרעש היה חזק ביותר. אני הייתי מבוהל עד עמקי נשמת. הבנתי, שאני חייב לשלם לו על הנזק שאירע לרכבו, מכיוון שכל זה נגרם באשמותי. כאשר הנהג התקרב אלי הבחנתי שהוא לא אחר מאשר אותו יהודי שלקח לי הבוקר את מקום ה'שליח ציבור'. התביישתי לשוחח איתו.

להפתעתי הרבה, הוא יזם את השיחה ואמר לי: "לא נורא, תרגיש בנוח! הבוקר ויתרת לי על מקום ה'שליח ציבור'. כעת הקב"ה הציל אותך מלהיות 'קורבן ציבור'." הוא המשיך את דבריו: "כנראה הייתי צריך לשלם על זה משהו... אז אתה יכול להמשיך בדרכך לשלום, רק בבקשה תאמר בפה מלא שאתה מוחל לי על שלקחתי לך את העמוד ושימשת כ'שליח ציבור'."

כמובן שמחלתי לו בלב שלם. הצעתי לו בכל זאת תשלום, אבל הוא עמד על דעתו שלא לשלם לו כלום ואמר: "כמו שאתה מחלת לי, גם אני מוחל לך בלב שלם."

להלן סיפור שמעובד מתוך העלון 'מתיקות השבת'. יש בו כדי ללמדנו כי כאשר האדם מוותר הוא רק ירוויח ממעשה זה. להלן פרטי הסיפור המופלא מפי בעל המעשה, מ. מחיפה:

לפני כחמש עשרה שנים דודי ז"ל נפטר בלי להשאיר אחריו ילדים. החלטתי לקחתי על עצמי בלי נדר לשמש כשליח ציבור ביום היארצייט שלו לעילוי נשמתו.

בשנת ה'תשפ"א ביום שלפני היארצייט ניגשתי לגבאי וסיכמתי איתו שאני אשמש כשליח ציבור למחרת. קמתי מוקדם בבוקר כדרכי לתפילת ותיקין. כשהגעתי לבית הכנסת הבחנתי ביהודי לא מוכר שכבר עמד ליד העמוד של השליח ציבור.

ניגשתי אליו ואמרתי לו שהיום אני צריך לשמש כשליח ציבור וכי כבר סיכמתי על כך עם הגבאי. הוא לא התייחס לדבריי.

ניסיתי מספר פעמים להסביר, אבל הוא פשוט לא התייחס לאף מילה שאמרתי. הבנתי שאם אתעקש על מה שמגיע לי, הדבר עלול להפוך למריבה. התרחקתי ממנו והלכתי לצד בית המדרש.

בליבי כעסתי על כך ובמיוחד בגלל העובדה שהוא התעלם לחלוטין מדבריי! החלטתי לוותר על כך. התאמצתי לוותר ולהסיר מליבי כל קפידה כלפיו.

הניסיון לא היה קל, מכיוון שזה המניין המוקדם היחיד שיש באזור, ולכן אני לא אוכל השנה לשמש כשליח ציבור לעילוי נשמת דודי היקר.

אומנם יש מניין נוסף אבל הוא מתקיים לצערי הרב קרוב לשעה תשע. שעה מאוחרת מדי, ואיני יכול להמתין עד שכה כל כך מאוחרת.

בלית ברירה התפללתי באותו מניין עם השליח ציבור. בסוף התפילה חשבתי על כל מה שאירע והבנתי שאכן היה עדיף לי לוותר על התפילה כשליח ציבור - והעיקר למנוע מריבה. בוודאי מעלת הוויתור גורמת לעילוי נשמה גדול יותר עבור דודי ז"ל.

אחרי התפילה הזדרזתי לביתי. אכלתי ארוחת בוקר ויצאתי לדרכי שאני רגיל לעשותה ברגל. כאשר הגעתי לכביש הראשי, ראיתי שהרמזור ירוק ועברתי.

מדובר בכביש ארוך. אחרי מעבר של כביש אחד יש מעבר של כביש נוסף עם רמזור נוסף להולכי רגל. הפעם לא שמתי לב והמשכתי לעבור לכביש הבא, כאשר הרמזור אדום...

הרב יצחק בן תפאחה כדורי זצ"ל הרב שמואל בן שמחה דרוזי זצ"ל וילד יחיאל בן יוסף ז"ל פואד אברהם בן רג'ינה ז"ל מאיר מורד בן שושנה ז"ל יצחק בן ברקו דב ז"ל אביבה בת איירין ע"ה זהבה בת שושנה רייזל ע"ה יצחק בן יפה ע"ה אברהם בן יונה ז"ל מרים בן דבורה ז"ל אביגדור בן ג'ולי ז"ל סעידה בת תופחה ע"ה ר' שאול בן סילביה זצ"ל צדיק חכם בן חזלה ז"ל מזל בת שמעון ע"ה שני בת אסתר ע"ה דוד בר חסיבה ז"ל יוסף בן מרים נוסרת ז"ל מסודי בת חביבה ע"ה חווה בת יעקב צבי ע"ה יעקב בן אסתר ז"ל אסתר בת גולה גאולה ע"ה יצחק בן רחל ז"ל רחל רפאת בת השמת ע"ה יוסף בר סעדה ז"ל ברכה בת מרדכי ע"ה לטיף בן פרוחה ז"ל שלום בן אסתר ז"ל יעקב בן נעמה ז"ל מרים בן שרה ע"ה אריה בן מרים ז"ל יעקב בן נעמה ז"ל אביבה בוש ע"ה אלון בן סעדה ז"ל דוד יצחק בן פרוחה ז"ל שרה בת נרקיס ע"ה אילנה (מחרוזת) בת שרה ע"ה רחמה בת מסעודה ע"ה

הרב עובדיה יוסף בן גורג'יה זצ"ל רחמים בן רחל ז"ל חיים משה גרשון בן שלמה יחזקאל ז"ל ר' עוליאל ישועה בן סטה מקנין זצ"ל אביחי בן אסתר ז"ל נעימה בת גורג'יה ע"ה חי זידי בן קלרה ז"ל ר' יצחק בן מסעודה קדוש ז"ל אסתר בת נעמי ע"ה ר' דב בן בנימין אלתר ז"ל אורה בת נעימה ע"ה מישא אסתר בת זרהר ע"ה מסעוד בן יקוט ז"ל הרב מרדכי צמח בן מזל אליהו זצ"ל אליהו אליאס בן אלגריה ז"ל שמואל בן רבקה ז"ל רפאל בן אסתר ז"ל יצחק בן חביבה ז"ל אהרון (אורי) בן רבקה ז"ל דב בן יצחק ז"ל סוליקה בת עישה ע"ה סלים בן פרוחה ז"ל יעקב בן סלימה ז"ל ספירנס תקווה בת נעמה ע"ה יהודה בן סעידה ז"ל עפאת בת השמת ע"ה